

2024 Matka-ajon kohteen 7 Käyntikortti

Osallistujan nimi: _____ e-mail: _____

Moottoripyörän merkki: _____ tyyppi: _____ vm. _____

Milloin kohteella käyty: _____

Päijät-Häme

Moottoripyörämuseo

osoite: Veistämönkatu 1 Lahti



Tila valokuvalle

Museon historia

Suomen moottoripyörämuseota ja sen yhteydessä toimivaa Ace Cafeta ei olisi ilman palavaa intohimoa ja älyttömiä projekteja rohkeine etunojineen, ei ilman taloudellisia, henkisiä ja fyysisiä satsauksia – ei ilman Riku Routoa ja tukijoukkoina toimineita Maarit Routoa ja perhettä. Kulmakivinä ovat olleet hanketta tukeneet yritykset sekä museon kummisedäksi ryhtynyt kaikkien aikojen paras ratamoottoripyöräilijä, peräti 15 maailmanmestaruutta voittanut italialainen Giacomo Agostini.

Onneksi Suomen moottoripyörämuseosta ei tullut perinteinen museo! Tällöin se ei olisi kansainvälistä julkisuutta saanut nähtävyys, jossa käy vuosittain vieraita lähes 30 maasta. Museo ja Ace Cafe eivät kiinnostaisi kaikkia ihmisiä siitä riippumatta, harrastavatko nämä moottoripyöräilyä vai eivät, eikä niissä ja niiden tapahtumissa olisi yksistään vuonna 2016 käynyt 50 000:tä ihmistä.

”Ottiapyöjä”

Suomen moottoripyörämuseon ja Ace Cafen historia alkaa siitä, kun vaahtosammuttimen kokoinen Riku Routo opetteli puhumaan. Ensimmäisiin sanoihin kuului ”ottiapyöjä”.

Se tarkoitti moottoripyörää. Ensimmäisen prätäkensä, 200-kuutioisen Triumphin nassikka-Routo osti 1960-luvulla rahoilla, jotka oli hankkinut myymällä Hennalan metsistä ja Hälvälän ampumaradalta keräämiään hylsyjä. Hanketta oli tietämättään tukenut äiti, jonka tekemät maksamakkaravoileivät edesauttoivat hyvien suhteiden luomista ampumarataa vartioineeseen Saku-koiraan.

Illen romuliikkeessä, minne Routo hylsyt myi, oli linja-autolastillinen vanhoja moottoripyöriä. Nekös kolahtivat. Seuraavaksi, useita moottoripyöriä myöhemmin, oltiinkin vuodessa 1980 ja Mato Valtosen ja Sakke Järvenpään perustamassa moottoripyöräliikkeessä. Sinne Routo pestattiin myyjäksi. Niihin aikoihin alkoi kyteä ajatus moottoripyörämuseon perustamisesta. Sitä ennen piti kuitenkin perustaa Riku Motor ja järjestää ensimmäinen antiikki-pyörien näyttely. Oli vuosi 1985.

Edettiin vuoteen 2008. Routo osti Niemen sahan vanhan puukuivaamon ja päätti, että tähän se museo tulee. Alue oli täynnä laivoja ja romua ja muutenkin hirveässä kunnossa. Työtä riitti, vähäisimpänä ei suinkaan ollut Mallasjuoman alueelta roudattujen purkutiilien puhdistaminen, museorakennuksessa käytettäväksi.

Yritysmailmalta ymmärrystä

Yritysmailma ymmärsi hankkeen merkityksen ja antoi tarvikkeita edullisesti, jopa lahjoituksena. Luvat ja muu byrokratia Lahden kaupungin kanssa hoituivat kitkatta. Pieni osa käsipelillä puhdistetuista tiilistä myytiin, ja tuotoilla rakennushanke saatiin vauhtiin. Pankinjohtaja kuitenkin tapasi aamuisin soitella Roudolle ja muistutella lähtemään töihin.

Vesijärven rantaan, ilta-auringon puolelle, joutsenten naapuriksi rakentui Suomen moottoripyörämuseo. Sen avajaisia vietettiin 28.5.2011.

Kahdeksan vuoden aikana kävijämäärät ovat kasvaneet ja museosta ja Ace Cafesta on tullut kansainvälisesti tunnettu paikka. TripAdvisor-matkailusivustolla museo äänestettiin Lahden suosituimmaksi matkailukohteeksi jo kolmatta vuotta peräkkäin.

Mielenkiinto museota kohtaan kasvaa vuosi vuodelta ja siitä on myös kiittäminen niin julkiksia, kuin tavallisiakin ihmisiä, ketkä lainaavat pyöriään näyttelyyn. Myös perikunnat lahjoittavat museolle aiheeseen liittyvää esineistöä ja tavaraa. Museo ottaakin mielellään vastaan vanhoja valokuvia ja muuta rekvisiittaa, jota ihmisillä on.